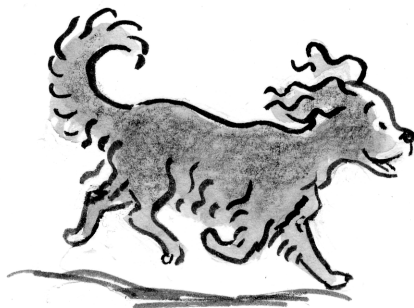

Markies Kattenpies

Carry Slee

Markies Kattenpies

Met tekeningen van Saskia Halfmouw

Eerste druk 1999

Zesde druk 2016

www.carryslee.nl

© Carry Slee, 1999

© Omslagillustratie: Saskia Halfmouw

Omslagontwerp: Petra Gerritsen

Typografie: Mat-Zet bv, Soest

ISBN 978 90 488 3139 5

NUR 282

www.overamstel.com

OVERAMSTEL

uitgevers

Carry Slee is een imprint van Overamstel uitgevers bv

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoud

Verboden voor honden	7
Markies Kattenpies	14
Joppie	19
Het ongeluk	28
Joppie heeft heimwee	33
De halsband	41
Ontsnapt	47
Vals adres	57
De leugen	63
Net op tijd	70
Het bewijs	78

Verboden voor honden

De wekker loopt af. Tigo wil zich nog eens lekker om-draaien, maar Joris, die altijd op het voeteneinde van zijn bed slaapt, begint hem te likken.

‘Ja, ik ben al wakker!’ zegt Tigo gapend.

Joris komt aanlopen met Tigo’s T-shirt in zijn bek.

‘Domkop, ik moet me toch nog wassen?’ Tigo rekt zich uit, loopt naar de badkamer en stopt zijn hoofd onder de kraan.

‘Ben ik schoon?’ Tigo kijkt zijn hond aan en als Joris blaft, zegt hij: ‘Mooi zo. Dan gaan we ontbijten.’

Zodra Tigo zijn kleren aanheeft, gaat Joris aan zijn broekspijp hangen.

‘Je hebt zin om te spelen.’ En stoeiend gaan ze naar beneden.

Als Tigo een leren jack aan de kapstok ziet hangen, verdwijnt zijn vrolijke humeur meteen. De vriend van zijn moeder is alweer blijven slapen. Tigo denkt aan het gesprek met zijn moeder. Hij heeft beloofd geen ruzie meer met Freek te maken, maar dat zal niet makkelijk zijn. Freek bemoeit zich overal mee. En het ergste vindt Tigo nog dat hij een hekel heeft aan dieren. Van Freek

moet Joris zelfs op de gang als ze eten. Als dat nou kwam doordat Joris bedelde, maar hij ligt altijd keurig in zijn mand.

Tigo haalt zijn schouders op; hij zal zijn best doen om aardig te zijn. Hij loopt de keuken in, haalt het pak hondenbrokken uit de kast en vult Joris' bak.

'Kom je aan tafel?' roept zijn moeder. 'Je ontbijt is klaar.'

'Goeiemorgen.' Als Tigo de kamer in komt, kijkt Freek op van zijn krant.

Tigo kijkt verbaasd naar de tafel. Zijn moeder heeft maar voor één persoon gedekt. 'Moeten jullie niet eten?'

'Wij hadden een heerlijk ontbijt op bed. Lief van Freek, hè?'

Tigo ziet de stralende blik in zijn moeders ogen. Reuzelief, denkt hij. Freek probeert alleen maar te slijmen. Tigo snapt niet dat zijn moeder het niet doorheeft. Nou ja, ze is tenminste wel weer vrolijk. Zolang Freek niet bij hen komt wonen, vindt hij het best.

‘Wat ga je vandaag doen?’ vraagt zijn moeder.

‘Rutger komt straks, we gaan een nieuwe strip bedenken. We hebben al een plan.’ Tigo vertelt maar niet dat de strip over Freek gaat. Omdat hij zoveel praatjes heeft, heet Freek in hun stripverhaal de Markies. Dat heeft Rutger bedacht.

‘Krijgen jullie nou nooit genoeg van dat kinderachtige gedoe?’ vraagt Freek.

Waar bemoei je je mee? denkt Tigo. Maar hij houdt zich in. ‘Het is geen kinderachtig gedoe. Wij willen allebei striptekenaar worden. We nemen onze tekenspullen ook mee op vakantie.’

‘Dan moeten jullie je strip wel in het Frans schrijven,’ zegt Freek.

Tigo kijkt verbaasd naar zijn moeder.

‘Freek wil graag mee op vakantie,’ zegt zijn moeder gauw. ‘Ik vind het een goed idee. Zo kunnen we elkaar wat beter leren kennen. Maar jij moet het er natuurlijk ook mee eens zijn.’

Tigo verslikt zich bijna bij het idee dat Freek meegaat.

‘Vrienden van mij hebben een prachtige camping in de Provence,’ zegt Freek. ‘Daar kunnen we naartoe.’

Tigo wil het niet voor zijn moeder verpesten. Het kan hem ook niet zoveel schelen. Hij is toch met Rutger.

‘Moet Joris dan worden ingeënt?’ vraagt hij.

‘Dat is waar ook.’ Freek vouwt de krant op. ‘Daar heb ik helemaal niet aan gedacht. Op die camping mogen geen honden. We zoeken wel een goeie kennel voor Joris.’

Wel ja, denkt Tigo, alsof jij dat even beslist. Maar hij denkt aan de woorden van zijn moeder: Niet meteen ruziemaken.

‘Er zijn ook campings waar Joris wel mag,’ zegt Tigo zo aardig mogelijk. ‘Dan doen we dat toch?’

‘Dankjewel,’ zegt Freek. ‘Ik ga niet tussen de honden-drollen kamperen.’

‘Niet alle campings zitten vol honden,’ zegt Tigo’s moeder. ‘We vinden wel een mooi plekje.’

‘Ik héb een mooi plekje,’ zegt Freek. ‘Het ligt aan een meer, midden tussen het groen. En mijn vrienden rekenen erop dat we komen. Waarom moet dat joch altijd zijn zin hebben? Hij mag al een vriendje meenemen. Is dat niet genoeg? Nee, meneer moet zijn hond ook mee. Nog meer wensen? U zegt het maar!’

‘Zo verwend is Tigo anders niet.’

‘Is het nou zo erg om dat beest in een kennel te doen?’ vraagt Freek.

Nu wordt Tigo kwaad. ‘Dat beest... dat beest!’ roept hij. ‘Joris is niet zomaar een beest. Ik heb hem van mijn vader gekregen, hoor.’ Tigo bijt op zijn lip. Hij wil niet huilen waar Freek bij is. Toen zijn vader te horen kreeg dat hij niet meer beter kon worden, hebben ze samen een hond uitgezocht. Ze hebben Joris nog nooit thuisgelaten. Hij mag altijd mee op vakantie. En nu moet hij van Freek zeker in een kennel.

‘Jij hebt lekker niks over Joris te vertellen.’ Tigo loopt weg en pakt de riem.

‘Tigo!’ Zijn moeder komt hem achterna. ‘Wat had je nu beloofd?’

‘Hij doet stom, hij wil alleen zijn eigen zin doordrijven. Kom, Joris!’ Tigo loopt de deur uit en veegt een traan weg. Hij wilde dat zijn vader nog leefde. Die was

tenminste niet zo bazig. Zijn vader zocht altijd naar een oplossing.

Tigo heeft geen zin om nog tegen die kop van Freek aan te kijken. Het liefst zou hij de hele dag wegblijven. Maar dat kan niet, want Rutger komt zo. Rutger zal het ook wel belachelijk vinden. Alleen het idee al dat Joris in een kennel zou moeten... Dat gaat mooi niet door.

Tigo had gehoopt dat Freek ondertussen weg zou zijn, maar als hij thuiskomt, hangt het leren jack nog aan de kapstok. Hij ziet ertegen op om naar binnen te gaan, maar gelukkig gaat Freek net naar boven.

Tigo loopt de kamer in en gaat naast zijn moeder op de bank zitten. 'Jij vindt Freek erg lief, hè?' vraagt hij. 'Je mag best met hem op vakantie. Dan gaan Joris en ik wel bij Rutger logeren. Dat vind ik helemaal niet erg. Maar ik wil Joris niet missen.'

'Kom eens even hier.' Moeder trekt Tigo naar zich toe.

'Dacht je nu echt dat ik zonder jou op vakantie ga? Ik mag dan verliefd op Freek zijn, maar jij bent het allerbelangrijkst voor mij. En daar komt niemand tussen, ook Freek niet. Zul je dat goed onthouden? Maak je maar niet ongerust, want Joris hoeft niet in een kennel. Ik heb er met Freek over gepraat en we zoeken een camping waar Joris wel mag.'

Dat had Tigo niet verwacht. Het valt hem echt mee. 'Ik zal proberen aardig te zijn.' Hij geeft zijn moeder een zoen en gaat naar zijn kamer. Als hij langs de werkkamer van zijn moeder komt, hoort hij Freek door de telefoon praten.

‘Dus jullie kunnen geen uitzondering maken voor de hond? Kennels genoeg, ja, maar dat wil die jongen niet. Nee, Esmee gaat niet zonder haar zoon.’ Het blijft even stil, maar dan gaat Freek verder: ‘Nee, dat vertel ik haar niet. Het moet een verrassing blijven. Als ik haar meeneem naar die opera kan ik niet meer stuk bij Esmee. Het is haar lievelingsopera. Bestel twee kaarten voor me. Ik zorg er wel voor dat het doorgaat. Je kent me toch, ik verzin er wel wat op.’

Dus daarom wil hij per se naar die camping, denkt Tigo. Hij wil zijn moeder weer verrassen, de uitslover. Zulke verrassingen had zijn vader nooit. Maar je kon tenminste wel zien dat hij echt om haar gaf. Tigo ziet in gedachten voor zich hoe lief zijn vader naar zijn moeder kon kijken. Alles vond hij mooi aan haar. Ook de rode wijnvlek in haar hals. Tigo vindt dat het bij zijn moeder hoort. Maar sinds ze met Freek gaat, zit er een laag make-up op.

Markies Kattenpies

Tigo weet nog niet naar welke camping ze gaan. Freek moest plotseling voor zaken op reis. Tigo vond het wel gezellig om weer eens met zijn moeder alleen te zijn. Maar dat is nu afgelopen, want vandaag komt Freek thuis.

Als Tigo de straat in komt rijden, ziet hij de witte Volvo staan. Tigo zucht. Hij dacht dat Freek pas vanavond kwam. Hij heeft geen zin om tegen dat verliefde gedoe aan te kijken. Maar als hij de kamer in loopt, zitten Freek en zijn moeder tegenover elkaar aan tafel. Ze zeggen niks en zijn moeder heeft rode ogen. Ze hebben vast ruzie gehad.

‘Heb je vanmiddag iets te doen?’ vraagt Tigo’s moeder.

‘Ja,’ zegt Tigo. ‘Rutger komt om twee uur. We gaan met zijn allen naar het landje.’

‘Dat komt goed uit,’ zegt zijn moeder. ‘Freek gaat wat folders halen bij het reisbureau. Misschien wil je wel even mee.’

Dus daar ging de ruzie over, denkt Tigo. Freek wil geen andere camping zoeken.

‘Spannend,’ zegt Tigo. Zodra hij zijn brood op heeft, staat hij op. ‘Zullen we dan nu gaan?’ En hij pakt de riem.

‘O nee,’ zegt Freek. ‘Joris gaat niet mee. Ik wil niet dat mijn auto onder de haren komt.’

‘Je mag mijn auto wel nemen,’ zegt Tigo’s moeder.

‘Ik moet dat gehijg niet in mijn nek.’

Voordat het weer op ruzie uitdraait, neemt Tigo’s moeder de riem van Tigo over. ‘Gaan jullie maar, ik maak wel een wandelingetje met Joris door het park.’

Tigo denkt aan vroeger, toen hij weleens met zijn vader naar het reisbureau ging. Dat was altijd heel gezellig. Dan mochten ze om de beurt zeggen waar de camping aan moest voldoen. Maar Freek heeft er niet bepaald zin in. Met een chagrijnig gezicht haalt hij zijn autosleutels uit zijn zak en stapt in de auto.

Dat wordt gezellig, denkt Tigo als hij voorin gaat zitten.

Freek geeft gas en scheurt de straat uit. Tigo begrijpt niet waarom Freek zo hard rijdt. Overal spelen kleine kinderen. Hij ziet een man met een hond lopen. De hond rukt zich los en schiet de weg over.

‘Remmen!’ Tigo kijkt naar Freek, maar die reageert niet. ‘Remmen!’ schreeuwt hij.

Net op tijd trapt Freek op de rem. Tigo ziet krijtwit, maar Freek begint te lachen. De baas van de hond komt geschrokken aan gerend. Hij grijpt zijn hond, lijnt hem aan en kijkt kwaad naar Freek.

Freek doet zijn raampje open. ‘Is er iets?’

‘Mijn hond lag er bijna onder,’ zegt de man.

‘Wat heb ik daarmee te maken? Houd dat stomme beest dan aan de lijn.’ Freek geeft gas en rijdt weg.

Tigo is sprakeloos. Hij vraagt zich af of Freek had ge-

remd als hij er niet naast had gezeten. Het laat hem maar niet los. Zou Freek echt zo gemeen zijn om een dier aan te rijden? 'Had je die hond nou aangereden?' vraagt hij.

'Ja, ik weet het wel,' zucht Freek. 'Als het om een dier gaat, doe je alles. Maar voor je moeder heb je niks over.'

'Wat nou?' vraagt Tigo.

'Laat maar.' Freek stopt voor het reisbureau. 'Haal de folders maar, ze liggen klaar.'

Jammer genoeg is het reisbureau tussen de middag gesloten. Het gaat pas over een kwartier open. Maar Freek heeft geen zin om te wachten, en hij rijdt zonder een woord te zeggen terug. Tigo vraagt zich af of hij het voorval met de hond aan zijn moeder zal vertellen. Misschien kan hij dat beter niet doen; dan krijgen ze alleen maar ruzie. Ze zal het toch al niet zo leuk vinden dat ze zonder folders thuiskomen. Hij is blij dat hij vanmiddag ergens anders heeft afgesproken.

Als Freek de straat in rijdt, zet Rutger net zijn fiets tegen het hek.

'Wat ben je vroeg,' zegt Tigo.

Rutger steekt zes vingers op. Tigo weet niet meteen wat zijn vriend ermee bedoelt. 'Ik dacht dat je vijf jaar was,' zegt hij plagerig.

De beide jongens schieten in de lach.

Tigo kijkt weer naar Rutgers vingers. Zes... Wat zes? 'Heb je Lizet soms zes zoentjes gegeven?'

Nu wordt Rutger rood. 'Pestkop.' Rutger durft Lizet niet eens aan te kijken.

'Weet je het nog steeds niet?' vraagt Rutger. 'Waar zit

ik nou de hele tijd op te wachten?’

‘Op verkering met Lizet,’ zegt Tigo. Het is waar. Rutger heeft het vaak over Lizet. En over Siep die moet jongen. Ineens weet hij het. ‘Siep heeft kleintjes gekregen.’

‘Hè hè!’ zegt Rutger. ‘Gefeliciteerd. Siep heeft er zes. U hebt de eerste prijs gewonnen.’ Lachend lopen ze naar binnen.

‘Je moet Rutger feliciteren,’ zegt Tigo. ‘Siep heeft zes jonkies gekregen.’

‘Heeft ze zes kleintjes?’ vraagt moeder. ‘Wat schattig.’

‘Nog meer kattenpies,’ zegt Freek. ‘Alsof de tuinen al niet genoeg stinken.’

Tigo en Rutger kijken elkaar aan.

‘Ik wil de poesjes zien,’ zegt Tigo gauw. ‘Hoeveel wilde je er ook alweer, mam? Toch niet alle zes, hè? Je moet er eentje overlaten voor Rutger.’ En hij steekt zijn tong naar zijn moeder uit.

‘Nee, niks ervan,’ zegt zijn moeder. ‘Wij hebben Joris en dat vind ik genoeg.’

‘Weet je wat je moet doen?’ zegt Tigo als ze buiten staan. ‘Je moet vragen of Lizet komt kijken.’

‘Dat ga ik niet doen, hoor,’ zegt Rutger. ‘Zo meteen wil ze niet en dan sta ik voor paal.’

‘Ze vindt het hartstikke leuk.’ Tigo haalt zijn fiets uit de schuur. ‘Wie wil daar nou niet naar komen kijken?’

‘Onze Markies.’ Rutger moet weer lachen. ‘Die denkt alleen maar aan kattenpies.’

‘Markies Kattenpies,’ zegt Tigo.

‘Ja,’ zegt Rutger. ‘Zo noemen we onze strip. Markies Kattenpies...’ Lachend rijden ze naar Rutgers huis.